

Sapatti ja lopun aika

”Saan selittää kaikille, millainen on se ikaikainen mutta salattu suunnitelma, jonka Jumala, kaiken luoja, laati.” (Ef. 3:9, UT2020)

Avaintekstit:

Jaak. 2:8-13;
5. Moos. 5:12-15;
Ps. 33:6, 9;
Ilm. 14;
2. Piet. 3:13;
Ilm. 21:1.

Ihmiskunnan arvokkuuden ydin piilee yhteisessä alkuperässämme: luomisessa. Se, että Jumala on luonut meidät ainutlaatuisella tavalla, antaa arvon jokaiselle ihmiselle. Syntymättömällä lapsella äitinsä kohdussa, neliraajahalvaantuneella teinillä, Downin oireyhtymän omaavalla nuorella aikuisella ja Alzheimerin taudista kärsivällä isoäidillä on kaikilla valtava arvo Jumalan silmissä. Jumala on heidän Isänsä. He ovat hänen poikiaan ja tyttäriään. ”Jumala, joka on luonut maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu ihmiskäsin tehdyissä temppeleissä. – Yhdestä ihmisestä hän on luonut koko ihmisyyden, kaikki kansat asumaan eri puolilla maan päällä –.” (Ap. t. 17:24-26.)

Meillä on yhteinen perintö. Kuulumme samaan perheeseen. Olemme saman Jumalan muovaamia veljiä ja sisaria. Luominen tarjoaa meille todellisen itsetunnon lähteen. Kun geenit ja kromosomit yhdistyivät muodostaen persoonallisuutesi ainutlaatuisen biologisen rakenteen, Jumala heitti pois mallin. Koko maailmankaikkeudessa ei ole ketään toista kaltaistasi. Olet ainutlaatuinen olento. Ja niin arvokas, että Jumala, joka loi maailmankaikkeuden, tuli ihmiseksi ja uhrasi itsensä sinun ja sinun syntiesi tähden!

15.–28.5. ”Muutamme maailmaa” – Sympatia-tehoviikot

20.5. Katastrofiavun päivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 20.5.2023

TUOMIO, LUOMINEN JA VASTUUVEL- VOLLISUUS

Jos olemme vain kokoelma sattumanvaraisesti muodostuneita soluja, sattuman tekele ja vain edistyneempi muunnos afrikkalaisesta apinasta eikä muuta, niin elämällä ei ole juurikaan merkitystä. Jos olemme vain yksi niistä arviolta 8 miljardista ihmisestä, jotka taistelevat kynsin hampain itselleen elintilaa tältä Maa-nimiseltä planeetalta, elämä menettää tarkoitustaan ja tyipistyy selviytymiseksi. Raamatun luomisoppi sitä vastoin tarjoaa meille syyn ja moraalisen velvoitteen elää. Jumala on luonut meidät, ja olemme hänelle vastuussa teoistamme. Hän, joka loi meidät, pitää meitä tilivelvollisina. Hän on asettanut tietyt absoluuttiset totuudet, jotka ovat pysyviä jopa tässä alati vaihtuvien moraaliarvojen maailmassa.

Lue Ilm. 14:7; Room. 14:10; Jaak. 2:8-13. Mitä tuomio tarkoittaa vastuuvollisuuden kannalta? Miten tuomio, Jumalan käskyt ja Jumalan palvonta liittyvät toisiinsa?

Kolmen enkelin sanoman mukaan Jumalan tuomion aika on tullut! (Ilm. 14:7.) Koska Jumala loi meille kyvyn tehdä moraalisia valintoja, olemme vastuussa tekemistämme päätöksistä. Jos olisimme vain kasa sattumanvaraisia soluja, perintötekijöittemme ja ympäristömme satunnaistuotteita, toimintamme määräytyisi suurelta osin sellaisten voimien vaikutuksesta, joihin emme itse voisi vaikuttaa.

Tuomio tarkoittaa kuitenkin moraalista vastuuta. Tässä maailmanhistorian kriittisessä hetkessä Jumala kutsuu meitä tekemään valintoja iankaikkisuuden valossa. Ensimmäisen enkelin vakava vetoamus kumartaa ”häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet” (Ilm. 14:7) vahvistaa sen, että palvontamme perusta on siinä, että Jumala loi meidät.

Seitsemännen päivän sapatin noudattaminen osoittaa meidän uskovan siihen, että Jeesus on arvollinen palvottavaksi Luojana. Se paljastaa, että pidämme kymmenen käskyn lakia Jumalan innoittamina periaatteina, jotka auttavat elämään täysipainoista elämää. Koska laki on Jumalan hallinnon perusta ja ilmoitus hänen luonteestaan, siitä tulee mittapuu, jota käytetään tuomiolla. Uskollisuutemme sapatikäskylle on sen tunnustamista, että olemme sitoutuneet elämään Jumalalle kuuliaisina.

SAPATTI JA LUOMINEN

Koska maailmamme kipeästi tarvitsee rohkaisevaa sanomaa luomisesta, Jumala antoi meille sapatin. 1800-luvun puolivälissä, kun evoluutiohypoteesi valtasi älymystön mieliä maailmassa, Jumala lähetti sanoman täynnä uskomatonta toivoa. Juuri tätä sanomaa olemme tutkineet. Se löytyy Ilm. 14:6, 7.

Paholainen on tehnyt kaikkensa vääristääkseen käsityksemme luomisesta, koska hän vihaa Jeesusta eikä halua, että tämä saa tälle Luojana ja Lunastajana kuuluvaa palvontaa. Sapatti on sen suuren taistelun keskiössä, joka koskee sitä, onko Kristus arvollinen saamaan palvontamme Luojanamme. Jumalan lopun ajan sanoma kutsuu ihmiskuntaa palaamaan palvomaan Kristusta taivaan ja maan Luojana. Palvonnan perustana on se, että hän loi meidät.

Lue Ilm. 14:6, 7 valossa 1. Moos. 2:1-3; 2. Moos. 20:8-11 ja 5. Moos. 5:12-15. Kuinka voimme sapattikäskyssä nähdä yhteyden luomisen ja lunastuksen välillä?

Sapatti on ikuinen vertauskuva siitä, että lepäämme Jeesuksessa. Se on erityinen merkki uskollisuudestamme Luojaa kohtaan (Hes. 20:12, 20). Sapatti ei ole mielivaltaisen, lakihenkinen vaatimus, vaan se paljastaa, että todellinen lepo teoilla tavoiteltavasta vanhurskaudesta löytyy hänestä. Sapatti kertoo Jumalasta, joka on saavuttanut puolestamme sen, mihin emme itse ikinä kykenisi.

Raamattu kutsuu meitä lepäämään hänen rakkaudessaan ja huolenpidossaan joka sapatti. Sapatti on levon symboli, ei tekojen; armon symboli, ei lakihenkisyyden; rohkaisun symboli, ei tuomion; häneen luottamisen symboli, ei omiin teoihin luottamisen. Joka sapatti riemuitsemme hänen hyvydestään ja ylistämme häntä pelastuksesta, joka löytyy yksin Kristuksessa.

Sapatti on myös ikuinen linkki menneisyyden täydellisen Eedenin ja tulevan uuden taivaan ja uuden maan kirkkauden välillä (Jes. 65:17; Ilm. 21:1).

Sapatti kutsuu meitä takaisin juurillemme. Se on linkki alkuperheeseemme. Sapattia on vietetty keskeytyksettä ajan alusta lähtien. Sitä kautta meillä on katkeamaton yhteys ajassa taakse päin aina luomiseemme asti. Sapatti saa meidät keskittymään siihen totuuteen, että olemme Jumalan lapsia. Se kutsuu meitä läheiseen suhteeseen hänen kanssaan.

**EI NIIN
HIENOVA-
RAINEN
PETOS**

Yrittäessään tuhota luomakuntamme ainutlaatuisuuden Paholainen on ottanut käyttöön ei niin hienovaraisen väärnökseen, joka menee näin: Jumala on luomisprosessin alkuunpanija, mutta hänellä kesti kauan elämän synnyttämiseksi ja hän käytti sen aikaansaamiseksi evoluutioprosessia. Tällaisen näkökannan ottamisella pyritään sovittamaan yhteen ”tieteellistä tietoa” ja Raamatun luomiskertomusta. Oletus on, että luomispäivät olivat määrittelemättömän pitkiä ajanjaksoja ja että elämä täällä on jatkunut jo miljardeja vuosia.

Lue Ps. 33:6, 9 ja Hepr. 11:3. Mitä nämä selkeät jakeet kertovat siitä, kuinka Jumala loi maailman?

Raamatun kertomus luomisesta on selkeä. ”Mitä hän [Jumala] sanoi, se tapahtui, mitä hän käski, se pysyi.” (Ps. 33:9.) ”Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä.” (Hepr. 11:3.) 1. Moos. 1. luku vahvistaa, että Jumala loi maailman kuudessa kirjaimellisessa 24 tunnin päivässä ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. 1. Mooseksen kirjan kahden ensimmäisen luvun kielellinen rakenne ei jätä tilaa muunlaiselle tulkinnalle. Jopa tutkijat, jotka eivät usko kirjaimellisiin luomispäiviin, tunnustavat, että kirjoittajan tarkoituksena on ollut opettaa kuusipäiväistä luomista.

Heprean kielen ”päivää” Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvussa 1 tarkoittava sana on *jōm*. Läpi koko Raamatun joka kerta, kun numero määrittelee sanaa *jōm*, (esim. ensimmäinen päivä, kolmas päivä), se rajaa päivän tarkoitamaan 24 tuntia. Raamatusta ei löydy yhtäkään kohtaa, jossa numerolla määritelty *jōm* tarkoittaisi määrittelemätöntä ajanjaksoa. Kyseessä on poikkeuksetta 24 tunnin ajanjakso.

Jos Jumala ei olisi luonut maailmaa kuudessa kirjaimellisessa päivässä, mikä merkitys sapatilla olisi? Miksi Jumala olisi käskenyt pitämään sen? Ei olisi mitään järkeä jättää sapatia ikuisiksi muistomerkeiksi kuusipäiväisestä luomisviikosta, jos sellaista ei koskaan ole edes ollut. Pitkien luomisaikojen hyväksyminen on sapatin viettämisen tarpeen haastamista. Se herättää myös vakavia kysymyksiä Raamatun luotettavuudesta.

Hyökkäämällä sapatia vastaan Paholainen haastaa Jumalan auktoriteetin perustan. Millainen lavastus viimeistä perustosta silmällä pitäen!

LUOMINEN, SAPATTI JA LOPUN AIKA

Suuri taistelu, joka alkoi taivaassa vuosituhansia sitten, koski kysymystä Jumalan hallintavallasta. Taistelun aihe on edelleen sama.

Lue Ilm. 14:7, 9, 12. Tiivistä jakeet täydentämällä alla olevat lauseet.

Ilm. 14:7 on kutsu _____

Ilm. 14:9 on vakava vetoamus olla ottamatta _____

Ilm. 14:12 kuvailee kansaa, joka _____

Nämä tekstit tekevät selväksi, että hyvän ja pahan, Kristuksen ja Paholaisen, välisen taistelun keskeinen kysymys liittyy palvontaan. Palvomme Luoja vai petoa? Muissakaan uskomuksissamme ei olisi järkeä, jos ne eivät rakentuisi sen varaan, että Jumala on luojamme. Luominen siis muodostaa kaikkien uskomustemme perustan, ja seitsemännen päivän sapatti, joka on sulautettu mukaan luomiskertomukseen (1. Moos. 2:1-3), on ikuinen ja muuttumaton luomisen muistomerkki. Se on mitä perustavanlaatuisin symboli kaikkein olennaisimmalle opetukselle. Ainoa, joka on vielä olennaisempaa, on Jumala itse.

Siksi seitsemännen päivän sapatin anastaminen on Herran hallintavallan anastamista kaikkein merkittävimällä tasolla: hänen auktoriteettinsa anastamista Luojana. Se on kuin kaiken repimistä irti juurineen. Se on pyrkimystä ottaa Jumalan itsensä paikka (2. Tess. 2:4).

Tietenkin todellinen kysymys viimeisinä päivinä on, rakastammeko Jeesusta ja olemmeko hänelle uskollisia. Raamatun mukaan rakkaus osoitetaan kuuliaisuutena käskyille (1. Joh. 5:3; Ilm. 14:12). Kaikkien käskyjen joukossa sapatikkäsky erityisesti nousee keskiöön, sillä vain se viittaa Jumalaan Luojana (2. Moos. 20:8-11). Sapatista tulee ulkoinen symboli viimeisestä jaosta niihin, jotka palvovat Herraa, ja niihin, jotka palvovat petoa (Ilm. 14:11, 12). Kun otamme huomioon, miten merkittäväällä tavalla sapatti liittyy tähän kaikkeen, on vaikea kuvitella, kuinka lopullinen kysymys Luojan palvomisesta voisi ratketa millään muulla tavoin.

Monet väittävät, ettei ole väliä, minä päivänä sapatia vietetään, kunhan jotakin päivää vietetään. Miten voimme Raamattuun vedoten vastata tällaiseen väitteeseen?

SAPATTI JA IKUINEN LEPO

Sapatti on turvapaikka väsyttävässä maailmassa. Joka viikko saamme jättää tämän maailman huolet ja astua Jumalan virkistyskeskukseen – sapatin lepoon. Nimekäs juutalaiskirjailija Abraham Heschel kutsuu sapatia palatsiksi ajassa. Joka seitsemäs päivä Jumalan taivaallinen palatsi laskeutuu alas taivaasta maan päälle, ja Herra kutsuu meitä hänen läsnäolonsa kirkkauteen viettämään tuon 24 tunnin ajan läheisessä yhteydessä häneen.

Sapatin kauneutta ja juhlallisuutta käsittelevässä kirjassaan Heschel kuvailee sapatin merkitystä seuraavin sanoin: ”Sapatti on paratiisin vertauskuva ja todistus Jumalan läsnäolosta; rukouksissamme me valmistaudumme messiaaniseen aikakauteen, joka tulee olemaan täyttä sapatia. Jokainen sapatista valmistaa meitä tuota kokemusta varten. Jos ihminen ei opi nauttimaan sapatista – hän ei kykene nauttimaan ikuisuudesta tulevassa maailmassa.”

Luomisessa Jeesus rakensi meille erityisen pakopaikan, josta voimme hakea suojaa. Siellä me olemme turvassa. Hänen työnsä on täydellinen. Se on loppuun saatettu. Kun me lepäämme sapatina, me lepäämme hänen rakastavassa huolenpidossaan. Me lepäämme odottaen ikuista lepoa uudessa taivaassa ja uudessa maassa, joka on pian tuleva.

Lue Jes. 65:17; Jes. 66:22; 2. Piet. 3:13 ja Ilm. 21:1. Miten sapatin pitäminen siirtää katsettamme ikuisuuteen?

Sama Jumala, joka loi maailman ensimmäisen kerran, tulee luomaan sen uudestaan, ja sapatti säilyy ikuisena symbolina Jumalasta Luojana (ks. Jes. 66:23). Itse asiassa juutalaiset olivat pitäneet sapatia symbolina tai esimakuna siitä, mitä he kutsuivat nimellä *ōlam habā’*, ’tuleva maailma’.

Taivaan halki lentävän kolmen enkelin sanoma, jossa meitä kehoitetaan palvomaan Luojaa, on taivaan vastaus siihen toivottomaan hätään, jota monet 2000-luvulla kokevat. Tämä kutsu saa meidät kiinnittämään katsemme Luojaamme ja Lunastajaamme – häneen, joka alussa teki kaiken ja joka tuomion jälkeen, kun synti on hävitetty kokonaan, tekee kaiken taas uudeksi. ”Valtaistuimella istuva lausui: ’Uudeksi minä teen kaiken.’ Hän sanoi: ’Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet.’” (Ilm. 21:5.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Syy – Jumalan palvomiseen on se, että hän on Luoja. Taivaallisessa liturgiassa taivaalliset olennot ilmaisevat ajatuksen hyvin ytimekkäällä tavalla: ‘– – sillä sinä olet luonut kaiken.’ ([Ilm.] 4:11.) Maan päällä Jumalan roolia Luojaana pitää korostaa niin paljon kuin mahdollista, joten enkeli kehottaa: ‘Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.’ ([Ilm.] 14:7.) On osoitettu paikkansapitävästi, että enkeli käyttää tässä neljännen käskyn kieltä perustellessaan kutsua palvoa Jumalaa (2. Moos. 20:11). – –

Sapattikäsky on kymmenen käskyn sinetti siinä mielessä, että siinä yksilöidään, kuka Jumala on (Luoja); siinä todenneetaan alue, jota hän hallitsee (kaikki, minkä hän on luonut); ja siinä paljastetaan hänen oikeutensa hallita (sillä hän on luonut kaiken). Jotta lohikäärme voisi onnistua, hänen täytyi jollakin tapaa syrjäyttää tämä muistomerkki.” – Ángel Manuel Rodríguezin tutkielma *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*, s. 40, 41.

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka sapatin sanoma vastaa elämän suuriin kysymyksiin, kuten siihen, mistä tulin, miksi olen täällä ja mikä on iankaikkinen kohtaloni?

2. Pohtikaa vielä luomakunnan ihmeellisyyttä. Ajatelkaa oman olemassaolonne suurta ihmettä tässä valtavan laajasaa maailmankaikkeudessa. Mitä se tosiasia, että luomakunnan tärkein muistomerkki, sapatti, tulee poikkeuksetta joka viikko meidän luoksemme (sen sijaan että meidän pitäisi mennä sen luokse), opettaa meille siitä, kuinka tärkeä luomisoppi on?

3. Kuinka näemme Jumalan palvontaa koskevan kysymyksen nousevan esiin Danielin kirjan luvuissa 3 ja 6? Mitä sellaista näistä kertomuksista löytyy, mikä voi auttaa meitä valmistautumaan ja ennakoimaan niitä haasteita, joita Jumalan uskollinen kansa joutuu kohtaamaan sen kriisin aikoihin, johon pedon merkki liittyy?

4. Kuinka voisimme todistaa jollekulle, joka uskoo, että luomiseen tarvittiin miljoonia ja jopa miljardeja evoluutiovuosia, miten järjenvastaista on pitää seitsemännen päivän sapattia luomisen muistomerkkinä?